

[Pia Gjellerup]

gangspunkt i det oprindelige indhold af finansloven, og jeg mener, at vi på en lang række punkter er kommet videre. Jeg er da kun glad for, at også Fremskridtspartiet – som jeg sagde i min tidligere korte bemærkning – en gang imellem møder med forslag, som også indgår i overvejelserne om, hvilke områder vi kan gøre mere for og gøre bedre, så det skal jeg da kun kvittere for. Jeg vil ikke til enhver tid sige, at alt, hvad Fremskridtspartiet kommer med, kan vi under ingen omstændigheder komme i nærheden af.

Så til fru Anne Birgitte Lundholt. Jeg skal meget beklage, hvis fru Anne Birgitte Lundholt synes, at jeg var alt for stilfærdig, når jeg vurderede størrelsesordenen af de løfter, som fru Anne Birgitte Lundholt selv, hendes parti og Venstre ikke vil indfri. Jeg talte helt stilfærdigt om 1994. Det er 1994-finansloven, vi taler om, og her vil det finansieringsbehov, der ville komme, hvis man fjernede bruttoskatten, være et sted mellem 10 og 12 mia. kr. Det kan fru Anne Birgitte Lundholt overtyde sig om ved at se de forslag, som hun vil stemme imod.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Forholdet er jo ganske enkelt, at hverken fru Pia Gjellerup eller nogen i regeringen har beskæftiget sig seriøst med de ændringsforslag, som er kommet fra oppositionen. Det hænger bl.a. sammen med, at regeringen nøjsommeligt har tilstræbt at kunne blive enige om finanslovsforslaget og ikke har turdet røre ved nogen af elementerne i de forslag, den kom med, af skræk for, at det hele ville falde sammen. Derfor har man fastholdt det, man selv har fremlagt, og afvist alt det, vi andre er kommet med.

Derfor har det været umuligt at få regeringen i tale, og det beklager vi selvfølgelig. Vi er kommet med en lang række gode ændringsforslag; men de peger alle sammen i en anden retning, end regeringen lægger op til, og vi mener egentlig, at det ville have været fornuftigt af regeringen, hvis man var gået ind i en forhandling om dem. Det samme er tilfældet med bruttoskatten, hvor vi har lagt op til en forhandling, men hvor var regeringen henne? Den fastholdt også her, at det kunne der ikke ændres ved. Hele vejen igennem har man måttet konstatere en kynisk afvisning, som alene bundet i

skrækken for at forsøge at røre ved forskellige elementer i det forslag, regeringen har fremsat.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg kan nu forstå på fru Pia Gjellerups sidste indlæg, at det var retræte for fuld hornmusik. Af fru Pia Gjellerups hovedindlæg fremgik det tydeligt, at Socialdemokratiet ikke kunne stemme for nogen af Fremskridtspartiets ændringsforslag, fordi de gav et vrængbillede af samfundet. Nu fortæller fru Pia Gjellerup Fremskridtspartiet og det øvrige Folketing, at der blandt Fremskridtspartiets forslag også er gode forslag. Tak for det. Men det var jo ikke det, der fremgik af hovedindlægget. Men nu er det jo sådan, at afstemningen i dag er så privilegeret indrettet, at man tager stilling til ændringsforslagene ét ad gangen.

Jeg kan ikke forstå argumentet for ikke at give en øget bevilling på et par millioner kroner, så nogle flere handicappede kan få en mobiltelefon, dette teknologiske vidunder, som særligt for handicappede kan give en langt større frihed, et langt større livsindhold. Det kan man ikke støtte, det bliver stemt ned. De handicappede, der i dag får nej, fordi bevillingerne ikke rækker til, at de også kan få en mobiltelefon, må så håbe på, at der ligger en mobiltelefon under juletræet, for den kommer ikke i form af en støttebevilling her i Folketinget.

Jeg har svært ved at forstå, hvad det er for et menneskesyn, man i Socialdemokratiet lægger til grund for en så kynisk betragtning, at man simpelt hen siger nej, fordi det er Fremskridtspartiet, der har stillet ændringsforslaget. Det kan ikke være af statsfinansielle grunde; det må være, fordi man ikke vil støtte noget fra Fremskridtspartiet, når man sidder i Socialdemokratiet, eller også er det, fordi man har det menneskesyn, at det er vigtigere at give støtte til ulande, som så kan konvertere fabrikker og andet godt til atomvåben og andet isenkram, frem for at give hjælp til nogle nødlidende danske handicappede. Det menneskesyn bryder vi os til gengæld ikke om.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Det er til hr. Svend Heiselberg, som siger, at regeringen nøjsommeligt er blevet enige om et